

jamejamdaily.ir

ویژه فرهنگ - هنر
رسانه - جامعه

سه شنبه ۲۰ تیر ۱۴۰۲

«جام جم» از پشت صحنه واحد دوبلاژ تلویزیون در گفت‌وگو با مدیران و هنرمندان گزارش می‌دهد

اینجا صدا بازی می‌کند

۸

گزارشی درباره
سونامی دروغ و تحریف

رویارویی با ۲۹۵ شبکه
معاند فارسی زبان

رسانه
۶

نگاهی به فیلم «تصور»
به کارگردانی علی بهراد

«تصور»
مالیخولیایی

پیشانی
۱۰

در گفت‌وگوی «جام جم» با تهیه‌کننده
برنامه «همراه با کادر درمان» مطرح شد

جراحی‌های واقعی
روی آنتن

رسانه
۷

پایان نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران

شب بخیر مبارک

بزرگداشت دوپیشکسوت

بزرگداشت حسن دادشکر و هما جدیکار، دو نفر از پیشکسوتان نمایش عروسکی و تئاتر کودک و نوجوان، از بهترین بخش‌های مراسم اختتامیه نوزدهمین جشنواره نمایش عروسکی بود که حال و هوای ویژه‌ای به این برنامه داد و با استقبال خوب حاضران مواجه شد. در هکدام از این دو بخش ابتدا فیلمی چند دقیقه‌ای در وصف این دو هنرمند از زبان همکاران و شاگردان شان به نمایش درآمد و بعد هم با حضور دیگر پیشکسوتان و مدیران حاضر در سالن از آنها دعوت شد برای تقدیر روی صحنه بایند.

خبرهای خوش دبیر

دبیر نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران (مبارک) در بخشی از مراسم پشت پرده تئاتر گرفت و موجز و با سرعت خوب از دستاوردهای این رویداد گفت. حجازی فر زمین اعلام این خبر خوش که قرار است دو میلیارد تومان از بودجه جشنواره را برای راه‌اندازی صندوق تئاتر عروسکی اختصاص دهند تا هنرمندان این حوزه بتوانند از تسهیلات آن استفاده کنند، به پذیرفته شدن چهار نمایش برای اجرا در تئاتر شهر و حضور ۲۰ نمایش در یکی از پلنفرم‌ها اشاره کرد. محمود سالاری معاون هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی هم در سخنانی بسیار کوتاه خطاب به هنرمندان حاضر در مراسم گفت: ما چرخ‌ها را گرد و جاده‌ها را هموار می‌کنیم تا شما فعالیت کنید. یکی از کارهای ویژه این مراسم، برگزاری جشن تولد برای آبتین، فرزند خردسال بهرام بیپنهانی و زنده‌یاد مهنوش شریعتی، فعال نمایش عروسکی بود که سال گذشته از دنیا رفت.

حجازی فر هم پس از برگزاری جشن تولد، هدیه‌ای را تقدیم آبتین کرد؛ پلی استیشن ۵.

برای مشاهده
محتوای این مطلب
کد QR را
اسکن کنید

مستولان در پاسخ به این سوال با اذعان بر این که در طول این مدت در جریان کشف این سنگ‌نگاره بوده‌اند اعلام کردند پیگیری حقوقی استرداد اثر طول کشیده است. بالاخره سیدمهدی حسینی متین، کاردار سفارت ایران در لندن روز دوم تیر امسال اعلام کرد مجسمه سرباز ساسانی که قاچاقی وارد انگلیس شده بود پس از اثبات مالکیت آن به ایران، به مدت سه ماه در موزه بریتانیا به نمایش گذاشته شد.

این سفارت بعد از بیش از شش سال پیگیری حقوقی توانست ضمن اثبات مالکیت و تعلق این اثر باستانی به ایران، مقدمات بازگشت آن را به کشور فراهم کند. دلیل این تأخیر نیز طولانی شدن مراحل حقوقی و اداری آن در بخش پلیس جنایی انگلیس و موزه بریتانیا بود که البته شیوع کرونا نیز مزید بر علت شد.

بی‌رحمی با یک اثر باستانی

نکته قابل تأمل در این رویداد، بی‌توجهی برخی سودجویان به صدمات جبران‌ناپذیر بر آثار باستانی است. جان سیمپسون، باستان‌شناس ارشد موزه بریتانیا با طرح این موضوع که تاکنون ندیده در قاچاق آثار باستانی کار تا جایی پیش برود که قطعه‌ای را از دل صخره یا کوه جدا کنند، اقدام صورت‌گرفته را سطح دیگری از بی‌رحمی دانست و گفت: شما حتی می‌توانید جای مازنیک را ببینید که خط کشیده و بعد با دستگاه فرز سنگ را به طور اریب بریده‌اند. سپس آن را به طرزی باورنکردنی بد، در یک جعبه کوچک و تقریباً بدون محافظ بسته‌بندی کردند که با میخ محکم شده است. وی افزود: مرمت این اثر، با اجازه تهران، اینجا در موزه صورت گرفت. ما احساس کردیم که شاید بازگرداندن یک اثر (باستانی) به تهران در شرایط نامناسب، اخلاقی نباشد. هنگامی که به صورت مشترک تصمیم گرفتیم آن را نخست اینجا به نمایش بگذاریم و همه بتوانند در لندن پیش از ارسال به تهران مشاهده کنند، (تصمیم گرفتیم) که باید مرمت شد. سنگ‌نگاره ساسانی پس از این مرمت، حالا به موزه ملی ایران رسیده و رونمایی شده است.

بی‌شک نمایش این اثر جادوان، در کنار سوالاتی چون تاریخچه، ویژگی‌ها، دوره تاریخی و...، سوالاتی را به ذهن مخاطب القا می‌کند که چطور یک سنگ‌نگاره از دل کوه برش خورده، کشور را ترک کرده و چگونه غیرقانونی از کشور خارج شده اما هیچ‌کس متوجه غیبت آن نشده است. موضوعی که هم نیاز به توضیح و هم راهکاری برای مقابله با تکرار دارد.

سنگ‌نگاره سرقت شده سرباز ساسانی بازگشت

قصه ۳۵ سال در به‌دوری سرباز وطن

بود: «نقش برجسته قاچاق شده در فرودگاه لندن توسط گشت مرزی بریتانیا کشف و ضبط شده و قرار است پیش از بازگشت به خانه در موزه بریتانیا به نمایش گذاشته شود. مسئولان موزه بریتانیا اعلام کرده‌اند از دولت ایران اجازه نمایش این گنجینه باستانی را به مدت سه ماه دریافت کرده‌اند و سپس آن را به موزه ملی در تهران می‌فرستند.»

روزنامه آبیروزر نیز در گزارشی در شرح این ماجرا در فرودگاه استنستد لندن چنین نوشته شده بود: «در ژانویه ۲۰۱۶ (۲۶ دی ۹۴) مأموران نیروی مرزی با دیدن بسته‌بندی شلخته آن مشکوک شده و احتمال دادند قاچاقچیان می‌خواستند با چنین بسته‌بندی‌ای وانمود کنند این یک شیء بی‌ارزش است. درحالی که این مجسمه تقریباً ۲۰۰۰ سال پیش تراشیده شده و اثر مهمی است که اگر امروز در بازار هنر ظاهر شود، می‌تواند بیش از ۳۰ میلیون پوند به فروش برسد.» این خبر خیلی زود با واکنش رسانه‌های ایرانی مواجه شد و این سوال که چرا در طول این هفت سال هیچ یک از مسئولان مربوطه خبری از آن ارائه نکرده‌اند در راس اخبار فرهنگی کشور قرار گرفت.

مشاهدات و بررسی‌های اولیه جزئیات نقش برجسته ساسانی نیز این موضوع را تأیید کرد که نوع لباس و پوشاک و نوع قرارگرفتن انگشت اشاره (نوعی ادای احترام) نشان می‌دهد احتمالاً این سنگ‌نگاره یکی از افراد بزرگ و صاحب‌منصب در دوران ساسانیان است.

امارات تا لندن: سفری که ۳۵ سال طول کشید

اگرچه زمان دقیق جداشتن این سنگ‌نگاره از صخره مشخص نیست اما با توجه به این که مقصد اولیه آن امارات بوده، برآوردها بر این است که این اثر تاریخی در سال ۱۹۸۸ میلادی (۱۳۶۷) مستقیم از دل کوه یا به اصطلاح انگلیسی آن از «سنگ زنده» بریده و به شکل غیرقانونی وارد کشور امارات شده است.

اوایل امسال رسانه‌های بریتانیایی خبر از کشف یک سنگ‌نگاره در فرودگاه لندن را مخابره کردند. روزنامه گاردین چاپ بریتانیا، اولین رسانه‌ای بود که به این اتفاق واکنش نشان داد. این روزنامه در خبرش نوشته

دیدگاه
علی رحیمی | گروه فرهنگ و هنر

با ورود سنگ‌نگاره سرباز ساسانی به ایران، بالاخره قصه ۳۵ سال در به‌دوری آن به پایان رسید. اوایل سال بود که رسانه‌های بریتانیایی خبر از کشف یک سنگ‌نگاره در فرودگاه لندن را در سال ۲۰۱۶ مخابره کردند. با اعلام این خبر، موج رسانه‌ای در کشور راه افتاد و انتقادات زیادی از مسئولان برای بی‌توجهی به میراث فرهنگی کشور به راه افتاد. هرچند مسئولان عنوان کردند که پس از ورود قاچاقی این سنگ‌نگاره به کشور انگلیس در جریان کشف آن بودند و در طول هفت سال گذشته مراحل قانونی استرداد آن طی می‌شد. پس از آن به دلیل صدماتی که این سنگ‌نگاره در حین انتقال دیده بود، به درخواست موزه بریتانیا و موافقت ایران، ابتدا مرمت و سپس سه ماه در آن موزه به نمایش درآمد و بالاخره پس از ۳۵ سال دوری به وطن بازگشت.

سنگ‌نگاره‌ای که به سرباز ساسانی معروف شد

به طور کلی سنگ‌نگاره‌های ساسانی که به سنت‌های کهن ایرانی می‌پیوندند، تمایزی خاص نسبت به دیگر هنرهای این عصر دارند. اکثر این آثار در زادگاه خاندان ساسانی قرار دارند و متعلق به ۱۰۰۰ ساله اول پادشاهی آنان بوده‌اند. دبیرین ترین و از جهاتی چند ارزنده‌ترین شان نقش برجسته‌های صخره‌ای هنر عیلام در سرپل ذهاب و متعلق به حدود ۲۰۰۰ سال قبل از میلاد مسیح است که انوایی نی، پادشاه لولویی را در حال تعیین مرزهای کشورش نشان می‌دهد. این سنگ‌نگاره را نیز که به اعتقاد کارشناسان این حوزه، می‌تواند قطعه‌ای از یک مجموعه بزرگ بوده و قطعات بیشتر دیگری هم در کنار آن وجود داشته باشد، به همان سال‌ها متعلق می‌دانند. در خصوص محل طراحی این سنگ‌نگاره نیز نظر اولیه ما را به بخش مرکزی و جنوبی استان فارس می‌رساند. جان سیمپسون، باستان‌شناس ارشد موزه بریتانیا در این باره معتقد است: «اگرچه پایتخت ساسانی‌ها در تیسفون نزدیک بغداد کنونی بود، اما به نظر می‌رسد این نقش از یک صخره در شیراز کنده شده باشد و از آنجا که این نقش از یک سنگ اهکی که در سراسر ایران یافت می‌شود تراشیده شده، نمی‌توان محل دقیق آن را مشخص کرد. تنها حدود ۳۰ نقش برجسته صخره‌ای ساسانی وجود دارد که قدمت بیشتر آنها به قرن سوم میلادی می‌رسد. تقریباً همه در بخش نسبتاً کوچکی از ایران و استان فارس هستند.»

عنوان این سنگ‌نگاره ۱۲ سانتی متری جذاب و شگفت‌انگیز - که در شمال یک سرباز است - سرباز ساسانی است، هرچند با توجه به نوع لباس، سروش حجاری شده و نیز زست سلام و ادای احترام و احتمالاً متعلق به فردی بالارزیه در دربار ساسانی است.